

מבט מאחורה

טאיפיי 101

בשעת דמדומים נפרשת טאיפיי לרגלי נקודת התצפית בפארק העירוני של הר הפיל (Elephant Mountain). אטיאט נדלקים האורות הבהקים של המגדלים הגבוהים המשרטטים את קו הרקיע של העיר. בראש כל אלה ניצב טאיפיי 101, אשר במשך כמה שנים, בין 2004 ל-2010, טען לתר המגדל הגבוה ביותר בעולם. מעלית סופר-מהירה מטיסה את המבקרים לקומות התצפית המגיעות לגובה של כמעט 400 מטרים - מקום מושלם לסלפי בגבהים.

טייוואן טיים

משעה מקומות לבקור גווק גבירה טאיפיי וגסביגהו, וצ'ו צ'ו אה צ'ו אסקון גמיוצ'ו גמרת'ק טיסה קצרה

כתבה מצולמת: אדי גרלד

בבירת טיייוואן שוכנים במחיצה אחת ישן ומודרני, מסורתי ונוצץ. הגרעין המרכזי שלה עטוף במטרופולין חדש ומתעתע. בתוך השטח העירוני שבו חיים כשבעה מיליוני תושבים נמתחים גשרים מעל ערוצים עמוקים, בתים קטנים חוסים בצלם של שיכונים רבי קומות, מעיינות חמים מהבילים לרגלי הרים קרירים, שלצדם מצויים כפרים שלווים וגם מכרות זהב נטושים. במרחק לא רב מהעיר אפשר לנפוש על גדת אגם רומנטי, וטיסה קצרצרה נוחתת באי המביט לסין בפנים. כל אלה מלווים בטעמים המיוחדים של טיייוואן, המגלמים את ההיסטוריה העתיקה וגם החדשה שלה.

חולקם כבוז

לזכרו של צ'יאנג קאי שק

האנדרטה ההיסטורית הגדולה והבולטת בעיר מוקדשת לגנרל צ'יאנג קאי שק, מי שעמד בראש הממשלה הלאומית הסינית ולחם נגד כוחותיו של מאו דזה דונג. ב-1949 הוא נאלץ לסגת לטייוואן וכונן בה את ממשלת הרפובליקה של סין, שמה הרשמי של המדינה עד היום. 89 המדרגות המובילות בגרם הכפול העולה אל היכל שבו שוכן פסלו של המנהיג, מסמלות את מניין שנותיו. בקומה שמתחת נמצא מוזיאון המספר את קורות חייו יוצאי הדופן של צ'יאנג קאי שק. האנדרטה ניצבת במרכז מתחם הקרוי "כיכר העצמאות", ובו התיאטרון ואולם הקונצרטים הלאומיים של העיר. כל אלה טובלים בירק של פארק המשתרע על פני 250 דונמים. אל תתפלאו לפגוש כאן בסופי שבוע קבוצות נוער המתאמנות באמנויות לחימה וריקודי היפיהופ.

ראוב הוהפאטא

בין קניונים ושכונות ציוריות

טאיפיי היא שמיכת טלאים העשויה רובעי קניות סואנים כמו Ximending (מימין), שבו אקרובטים מופיעים בצומת דרכים, ורחובות שלווים ונאים שמבניהם בני מאה שנים ויותר שופצו והם משכנים הנויות של תרופות ומאכלים מסורתיים. סמוך לרחוב Sanxia נראה רוכב אופניים עובר על פני קיר אמנותי (למטה). במרכזה של טאיפיי צצים מרכזים תוססים במבנים תעשייתיים וקסרקטנים נטושים עם חנויות מעצבים, מרכזי תצוגה, מסעדות ופעילויות תרבותיות. בתמונת נראים פרויקט 44 South Village (למעלה), המאכלס מגורים ששימשו בעבר את צבא הקואמינטנג, תצוגת אופנה בגלריה של Huashan 1914 ומיצב אמנותי ב' Songshan Cultural and Creative Park (משמאל).

עיריית האוב

מטבח עם טעם ייחודי

שילוב מנצח של אוכל סיני עם טעמים יפניים ומרכיבים מקומיים של בני קבוצות אתניות ילידיות הוליד תרבות אוכל משובחת וידידותית לצמחונים. לא פלא לכן שבטייוואן נולדה רשת הדמפלינגס הידועה Din Tai Fung, שבמטבחה מכינים כפתאות ממולאות בדייקנות של חדר ניתוח.

סואן ומהג'ין

שוקי הלילה

עם השקיעה קמים לתחייה עשרות שווקים ליליים במרכז טאיפיי ובשכונותיה, שבמטאוריהן חבויים מקדשים לאלים המקומיים. המונים הולכים בין דוכני המזון המדיפים ריחות בישול עזים. תעוזה מיוחדת נדרשת כדי לטעום את הטופו המסריח - מאכל טייוואני מקורי. Raohe Night Market הנראה למטה הוא אחד הידועים שבהם.

השמש והירח

אגם בטבורו של האי

אם מישהו היה רוצה ליצור מקום מושלם לירח דבש הוא היה בורא את Sun Moon Lake, אגם השמש והירח. ומישהו באמת ברא אותו. האגם המלאכותי בהרים, מרחק שעתים וחצי נסיעה מטאיפיי, הוא אתר הנופש הפופולרי ביותר בטייוואן. סביבת האגם, שנוצר מסכירת מי נהר, שופעת בתי מלון ומסעדות, וכלי שיט מסיירים בו הלוך ושוב. על גדתו נסלל מסלול אופניים נוח, ורשת של שבילי הליכה סובבת אותו - למי שמעדיף חופשה פעילה יותר. מלון Lalu המפואר, שנבנה בשכנות לבית הקיט שהיה אהוב על צ'יאנג קאי שק ורעייתו, נושא על רצפתו את צלקות רעיית האדמה החזקה ב-1999, שהכתה פחות מעשרה קילומטרים מהאגם הפסטורלי.

עולם אחר

כפר העב"מים

ישנן גרסאות שונות על אודות מקבץ של מבנים מוזרים, כמו זה שנחת על חוף נטוש בצפונה של טאיפיי החדשה. בפרץ עתידני של גילוי החלל באמצע המאה שעברה הובאו למקום הקרוי UFO Village מבנים טרומיים בעיצובו של האדריכל הפיני מאטי סורנון. יש האומרים כי נערך כאן ניסוי בחיים מחוץ לכדור הארץ, אחרים גורסים שהמקום פשוט נועד להיות כפר נופש. כיום סימני חיים ניכרים רק בכמה מהיחידות הריקות.

עיר הוואנוואו

מרחצאות חמים

לרגלי רכס הרים געשיים, פחות מחצי שעת נסיעה ממרכז טאיפיי, נח עמק מוריק ובו בריכות חמות טבעיות הניזונות ממים גיאותרמיים. בתקופת השלטון היפני, שנמשכה 50 שנים, התפתחה בייטו (Beitou) ונפתחו בה מרחצאות ובתי הארחה עם גיישות חייניות. מסורת האירוח נמשכה גם עם תום מלחמת העולם השנייה וסיום הכיבוש. המספר הרב של בתי מלון חדשים שנפתחו העניק למקום את הכינוי "ארץ התענוגות", והוא שימש גם אתר צילומים מועדף של תעשיית הקולנוע הטייוואנית, אך ב-1979 הטילה הממשלה איסור מוחלט על הזנות ובייטו קמלה. כיום היא התבססה שוב כעירת ספא, ונוסף על המרחצאות הציבוריים בתי המלון בה מציעים אפשרות להירגע בפרטיות במים המשרים שלווה.

הבהלה לנהוג

אוויר הרים

כבישים מהירים מובילים מעל גשרים גבוהים אל הדרכים העקלקלות של ריופנג (Ruifang), הרובע ההררי הצפוני-מזרחי של טאיפיי החדשה. האזור הזה פרח בשלהי המאה ה-19, כאשר התגלה במקום זהב. כיום נותרו בהרים הנישאים מהחוף הסלעי מכרות ומפעלים נטושים, ובמקום צצו מסעדות, בתי הארחה, סדנאות וגלריות המציעים מפלט קרייר ורגוע מהעיר. העיירה ג'ונגוואשי (Junguashi), המפורסמת פחות משכנתה הציורית ג'יופן (Jiufen) שבתמונה, מארחת מוזיאון ומרכז חווייתי המוקדש לכריית הזהב.

SHUTTERSTOCK.COM (JIUFEN)
הכתבה הוננה בסיוע לשכת התיירות של טיייוואן

איי קינמן

רחוק מהעין, קרוב לסיין

איי קינמן (Kinmen) הם המעוז הקדמי של טייוואן. כאן התבצרו כוחות הקוואמינטנג והמתינו לקרב האחרון מול סין העממית. בעשרות השנים שלאחר מכן עמדו איי קינמן בחזית כאשר הם מופגזים ללא הרף על ידי הסינים - בעיקר בפגזים שפיזרו עלוני תעמולה. שני האיים המיושבים ושלל איונים מבודדים נמצאים במרחק של שעת טיסה מטאיפיי ורק קילומטרים בודדים מהיריבה הגדולה. הן כה קרובות עד כי במשקפת אפשר להתבונן מחוץ קינמן בחיים המתנהלים בעיר שיאמן (Xiamen). היום שורר כאן שקט פסטורלי. הביצורים שנועדו להגן על קינמן מפני פלישות הפכו ברובם לאתרים תיירותיים, ומאות אלפי מבקרים סינים חוצים בכל שנה את המצר במעבורת כדי לסייר, לסעוד במסעדות הרבות, ללגום מהמשקה החריף המפורסם של קינמן וגם לעשות קניות באיים, שאזורם פטור כולו ממסים.

קונצרטים במקום רעם תותחים

תעלות כמו זו המובילה לבונקר באי ליו חפורות בכל רחבי איי קינמן והן נועדו להחביא מעיני הסינים פעילות צבאית. באחד הביצורים מבצעים מדי שעה שחזור של ירי תותח לטובת התיירים, ואילו בתעלות שנועדו להסתרת כלי שיט מתקיים בכל שנה פסטיבל מוזיקה צף, שציליו מדהדים באקוסטיקה הנדירה. מעברים מתחת לרחובות ג'ינצ'נג (Jincheng), העיר הראשית, מקשרים בין מבנים ומאפשרים תנועה בטוחה.

זהירות, מוקשים!

מחסומים אשר הוקמו בחופי האי ליו (Lieu), המכונה "קינמן הקטן", הם עדות לחשש מפני התקפה סינית מסיבית. כוחות בינלאומיים, כולל מומחים לפירוק מוקשים מישראל, סייעו בניקוי החופים שהסתיים רשמית לפני שלוש שנים. רק לאחרונה איימה סין בהתקפה, אך בינתיים נשמר השקט, וילדים משחקים על החוף בין המחסומים.

הולכים על המים

רק חלקו העליון של דמויות שולי הצדפות נותר מעל למים בשעת הגאות, והן נראות כפוסעות על פני המים. אך מטיילים שלא הספיקו לחזור אל החוף יצטרכו להמתין בג'יאנגונג (Jiangong) עד שהשפל יחשוף שוב את השביל המוביל אל האי הזעיר, שב־500 המטרים הרבועים שלו נבנו עמדה מבוצרת ופסל גדול של מצביא משושלת מינג הצופה אל עבר סין.

שטח צבאי פתוח

למרבה הפלא, היותם של איי קינמן שטח צבאי סגור היטיב עם שימור הטבע והתרבות באיים. כרבע משטחם מוכרז שמורה, כולל כפרים שנותרו בהם אלפי בתים מסורתיים. רבים מאלה שופצו, והיום הם משמשים בתי הארחה לתיירים (למטה, מימין). המורשת הצבאית מוצגת במבצרים ובמפקדות משוחזרות, המספרים את תולדותיו של המקום עוד מימי שושלת צ'ינג (למטה, משמאל).

